

на него кжсчета месо, забучи въ земята две четалести клончета, сложи ржжена на тѣхъ и започна да го върти. Приятна миризма се понесе скоро и ние започнахме да облизваме устни.

Опеченото сложихме на прѣсна букова шума. Нѣмаше чинии, вилици и ножове; но дѣвчехме и гълтахме тѣй, като че ли цѣли седмици не бѣхме хапвали нищичко.

(Следва въ втора книжка)

Александъръ Спасовъ

ХОРЪ НА ЛЯСТОВИЧКИТЪ

Сбогомъ, родни долини,

Сбогомъ, сини планини,

Сбогомъ, оголѣли клони,

Вѣтъръ северенъ ни гони,

Ний отиваме на югъ,

Че ще дойде зима тукъ,

И дали ще се завърнемъ

Родни стрѣхи пакъ да зърнемъ?

Или нейде въ чужди кжтъ

Ще останемъ на срѣдъ пжтъ?

Сбогомъ, мѣнички деца,

Съ буйни весели сърдца,

Тука ний ще ви оставимъ,

Но не ще ви ний забравимъ

И щомъ пукне пролѣтъта,

Чакъ отъ края на свѣта

Ще се върнемъ тука всички

Ваши скжпи лястовички.

Лжчезаръ Станчевъ